

با فتح کابل توسط طالبان در آگوست ۲۰۲۱، طالبان مبارزه‌ای را در سطح تمام کشور علیه سلفی‌های شاخص که در گذشته مظنون به ارتباط با داعش خراسان بودند آغاز کرد. طالبان، تعداد زیادی مسجد و مدرسه دینی مربوط به سلفی‌ها را در ۱۶ استان از جمله ننگرهار بست و افراد مسلح طالبان در محل‌های خودشان شروع به جست‌وجو برای دستگیری علمای شاخص سلفی نمودند، ولی این اشخاص مخفی شده بودند. در میان این افراد مخفی شده، «استاد عبدالظاهر داعی» و «استاد معروف راسخ» در کابل و «شیخ احمد شاه» و «شیخ سردار ولی» در ننگرهار هستند.

شواهد نشان می‌دهد اغلب چهره‌های شاخص مذهبی سلفی در افغانستان، از جمله افراد ذکر شده در بالا، داعش خراسان را به خاطر خشونت‌های کور و دیگر اعمال آنها - که سلفی‌ها می‌گویند مغایر با اصول اسلامی است - محکوم کرده‌اند. داعش خراسان نیز علمای سلفی را که مخالف آن بودند مورد هدف قرار داد. از جمله استاد میسر مسلمیار از کابل را که در دانشگاه کابل سخنرانی می‌کرد و از مخالفان داعش بود. گرچه داعش خراسان مدعی کشتن وی نشد، ولی هواداران رسانه‌ای آن او را به علت مخالفت با ایدئولوژی داعش خراسان از اسلام خارج شده تلقی کردند و مرگ وی را جشن گرفتند، اما با وجود مخالفت سلفی‌های مدرسه‌ای و دانشگاهی یادشده، چرا طالبان به سلفی‌ها فشار می‌آورد؟ این درست است که آنها با داعش خراسان مخالف هستند ولی داعش خراسان، هرچند توسط اعضای بریده از تحریک طالبان پاکستان تأسیس شد اما این گروه به استان ننگرهار افغانستان کوچ کرد و بخشی از سلفی‌های موجود در این منطقه به داعش پیوستند و در واقع فضای سلفیه موجود در این منطقه بود که مجالی برای تنفس در افغانستان به داعش داد (البته اکثر اهل سنت ننگرهار مانند اهل سنت سایر قسمت‌های افغانستان حنفی هستند و حضور سلفیه در این ولایت به معنی اکثریت داشتن آنها در این منطقه نیست).

با فتح کابل توسط
طالبان در آگوست
۲۰۲۱، طالبان
مبارزه‌ای را در
سطح تمام کشور
علیه سلفی‌های
شاخص که در
گذشته مظنون به
ارتباط با داعش
خراسان بودند آغاز
کرد

در حاکمیت قبلی طالبان قبل از حادثه ۱۱ سپتامبر، طالبان جلوی فعالیت سلفی‌های افغان را گرفته بود، از جمله جلوگیری از کار مدارس سلفی، مانند مدارس که ابوعبیدالله متوکل در کابل، ننگرهار و استان همسایه اش لغمان دایر کرده بود. از همان زمان اختلاف اصلی سلفی‌ها با طالبان این بود که مناصب حکومت طالبان در اختیار کسانی قرار گرفته است که ماتریدی - حنفی - صوفی هستند. علمای سلفی اعلام کرده بودند که این چنین اشخاصی، خلوص مسلمانی ندارند و آنها را به خاطر اعتقادات مذهبی شان مرتد تلقی کردند. این موارد باعث شد تا طالبان در آن زمان جلوی فعالیت سلفی‌های افغان را بگیرد. در نتیجه، سلفی‌های افغان به پیشاور که از مدارس سلفی استقبال می‌کرد رفتند. آنها در آنجا برای میلیون‌ها افغان آواره و مردم محلی پاکستانی ساکن در نزدیک مرز افغانستان شروع به تبلیغ و موعظه در مورد سلفی‌گری کردند.